

ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 2021 FARNOSTÍ

**JESENÍK, ČESKÁ VES, SUPÍKOVICE,
VELKÉ KUNĚTICE, STARÁ ČERVENÁ VODA**

Úvodník

Co pro mě znamená náš kostel?

České slovo „kostel“ vzniklo z latinského „castellum“, což znamená tvrz. Kostely totiž byly od počátku budovány zpravidla jako pevné zděné stavby, které ve středověku plnily mimo jiné funkci útočiště pro obyvatele chatrných obydlí při přepadení. To ovšem nebyl hlavní účel kostelů. V jiných jazycích je již slovo pro označení kostela mnohem přiléhavější: pro kostel a církev je užito stejné slovo. V němčině (Kirche), v ruštině (cerkov), ve francouzštině (eglise), v italštině (chiesa) nebo v angličtině (church) vždy znamenají kostel i církev. **Kostel je totiž „dům církve“, totiž**

dům, ve kterém se církevní obec, společenství křesťanů, shromažďuje ke mši, čili ke slavnosti, která má svůj kořen v Ježíšově poslední večeři s jeho učedníky. Toto je jeho hlavní účel. Tak je kostel dědicem dávného večeřadla v Jeruzalémě, kde se před dvěma tisíciletími poslední večeře konala. Kostel je prostorem i pro jiné bohoslužby, jako jsou svatba, křest, rozloučení se zesnulým. Je to, stručně řečeno, prostor ke shromáždění křesťanů, kteří se v něm společně modlí, i prostor pro jednotlivce, který se mimo bohoslužbu modlí sám.

Vyrůstal jsem na vesnici, kde jsme měli rodinný dům a k tomu spoustu hospodářských budov. Když jsem byl malý, tak mně záleželo, tak jako asi většině dětí, pouze na „atmosféře domova“. Když jsme ale s bratry dorůstali, tak jsme byli vedeni k tomu, abychom se podíleli také na „kráse a čistotě domova“ (museli jsme vytírat, uklízet, zametat dvůr apod.). V té době nám už záleželo nejen na „atmosféře“, ale také na tom, jak to u nás vypadá. Vzpomínám, když jsem jednou navštívil spolužáka, u něhož doma protékala voda střechou do bytu, tak jsem si říkal: „Jak tu můžou bydlet?“

Zároveň jsem nějak nasával do sebe „vesnické myšlení“, že dům je vizitkou celé rodiny, ale snad nejvíce otce. A zase pořádek uvnitř domu vizitkou matky.

Kostel je pro mne domem církve nebo spíše „domovem farní rodiny“. Jak vypadá zvenčí, ale i uvnitř, chápu stále jako vizitku nejen „otce“ (faráře), ale celé farní rodiny. Během svých 26 let kněžství jsem sloužil mši svatou pravidelně, nebo jen jednorázově, v desítkách

chrámů. Nějak mi zůstalo v mé vesnické hlavě, že jak to v tom kostele vypadá, taková je asi farní rodina.

Za tři roky jsem už navštívil většinu kostelů Jesenického děkanátu a i zde mě překvapuje rozdílný přístup. Je zde jeden kostel, kde se uklízí každý týden a dokonce se umývají okna kostela a jsou zde farnosti, kde mám pocit, že se snad pořádný úklid nedělá ani jednou za rok. V některých lavicích jsou staré zatuchlé polštáře, které si farníci donesli z domova před mnoha lety a ještě je ani jednou nevyprášili, neřku-li vyprali. V jedné farnosti dokonce roste před hlavním vchodem tráva, jakoby tam snad už ani nikdo nechodil a hlavně nikomu to „nevadí“.

Když přijdu k někomu domů na návštěvu, tak všude vzorný pořádek, protože je to náš domov a je to naše vizitka. Přistupujeme stejně i ke kostelu jako k našemu domovu, který ukazuje na nás? Kdy jsem se zde naposledy podílel čímkoliv na jeho kráse a čistotě? Zůstal jsem malým dítětem, které si chce jenom hrát „nasávat atmosféru“, nebo jsem už dospěl a vnímám, že je to

„náš dům“, kde se scházíme jako rodina a navíc zde přebývá sám Pán ve svatostánku? Kdyby našim domem či bytem prošlo týdně 200 lidí, stačilo by nám uklízet 4 x do roka?

Nedělám si žádné iluze, že by se snad přečtením tohoto úvodníku něco změnilo, tak bych alespoň těm několika málo lidem, kteří opravdu vnímají, že je kostel naším „společným domem“, kde se scházíme, chtěl poděkovat.

Pán kéž odmění jednou životem věčným vám, kteří obětavě pracujete pro dobro farní rodiny a jakýmkoliv způsobem se staráte o naše chrámy. Kéž by Duch svatý vedl všechny farníky, aby čistota a krása „farního chrámu“ odrážela krásu chrámu našeho nitra. Kéž Matka Boží Panna Maria nám vyprosí srdce hořící a stále nás vede k Ježíši!

Přeje o. Stanislav

Adopce na dálku

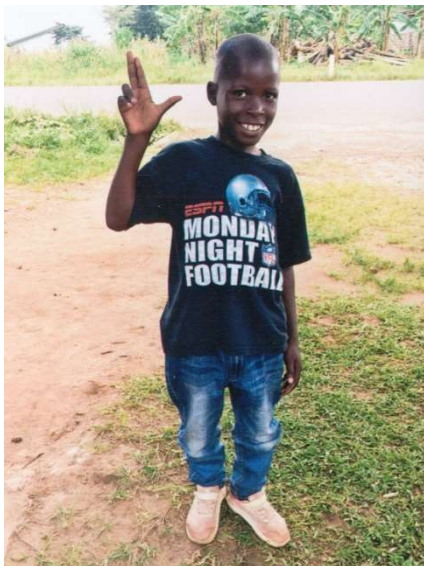
V dubnu tohoto roku jsme obdrželi od Rayana dopis v tomto znění:

Milý otče Stanislave,

srdečně Vás zdravím. Jak se daří ve Vaší farnosti? Děkuji za krásný dopis, který jsem od Vás obdržel. Mám radost, že se Vám líbil míč, který jsem pro Vás namaloval. Hraji si s ním. Ve svém volnu sbírám dřevo na oheň, hraju fotbal a chodím pro vodu. Doma pěstujeme pár plodin jako banány, jamy a batáty. Žijeme v nížině.

Přeji Vám pěkné Velikonoce. Bůh Vám žehnej.

Rayan

V srpnu jsme odpověděli:

Milý Rayane,

Děkuji za tvůj poslední dopis. Ptáš se, jak se máme. V naší farnosti oslavíme 15. srpna Nanebevzetí Panny Marie. Po mši budeme mít na zahradě tradiční cimbálovou hudbu. Těšíme se. Máme zde velmi pěkné léto, naše děti mají dva měsíce prázdnin, některé jsou na táboře ve stanech. Mají to rády. Kolik volna máte v létě vy? Nebo chodíš v létě do školy? Kdo je teď tvůj nejlepší přítel a proč? Jaké je tvé oblíbené zvíře? Co je pro tebe na Ježíši nejlepší? Zajímalo by nás, jestli můžete chodit na svaté

přijímání a jestli si můžete promluvit se svým knězem o Bohu. Vřelé pozdravy tobě a tvé rodině. Budeme rádi, když se nám znovu ozveš. Hodně lásky a požehnání

Stanislav Kotlář a farníci

Děkujeme paní Zuzaně Oravcové za překlady. Každým rokem je potřeba zaplatit za adopci 7000,- Kč. Ke dni 20. září 2021 bylo v Jeseníku v kostele z kasičky vřadu vybráno 10868,- Kč. Pán Bůh zaplatí každému, kdo se finančně podílí na tomto dobrém díle. Na vánoce chlapci pošleme 2000,- Kč jako dárek k Vánocům. Do příštího roku nám zbývá 1868,- Kč.

Biscup 2021

V duchu verše, který vybral na rok 2021 (36. světový den mládeže) Papež František „Vstaň! Udělám z Tebe svědka toho, co jsi viděl.“ (Sk 26,16) se bude konat také letošní diecézní setkání mládeže v Ostravě v termínu od 19. -21.11.2021.

Jelikož pandemická situace není úplně stabilní, není zcela jisté, jestli se akce doopravdy bude konat. Proto ještě před samotným Biscu-

pem se mladí sejdou a duchovně se otevřou tomu, co je i mottem tohoto roku v diecézi: Vstoupit na cestu proměny. V každém děkanátu v určité farnosti se bude konat adorace s modlitbou chval v duchu všech výše uvedených témat. **Tato modlitba není určena pouze pro mladé, ale pro všechny generace, které by se zde mohly modlit za otevření srdcí pro Boží dotek.**

Modlitba bude organizována týmem z DCM DOO a dobrovolníky, kteří navštíví vybrané farnosti. V našem děkanátu se modlitba

bude konat ve farním kostele v Jeseníku v pátek **5.11. po večerní mši svaté. Zveme i rodiče se staršími dětmi.**

Z farností Otce Stanislava

Pěší pouť na Maria Hilf

V sobotu 19. června proběhl (nebo spíše prošel) již šestý ročník pěší pouti z Jeseníku na Maria Hilf. Ráno se nás v Jeseníku sešlo jen 6 nejstatečnějších, což je o 66 % lidí méně než loni. Naštěstí v polovině cesty u kostela na Rejvízu se k nám přidalo dalších 20 poutníků, takže do cíle nás za hlasitého vítání zvonů

přišlo 26. Nejmladší účastník měl 3 roky (nepočítáme-li jednoho, který se celou dobu nesl v břiše maminky) a zvládl 10 km stejně jako ostatní. Při mši svaté na Maria Hilf otec Stanislav pěkně připodobnil pěší pouť s naší životní poutí. Obě poutě mají své krásné výhledy i namáhavá stoupání do kopce.

Termín dokončení opravy varhan se posouvá do 31. 5. 2022

Z důvodu úmrtí bratra pana Josefa Keclíka z firmy VARFI, která restaurouje naše varhany, se vše bohužel posunulo. Během minulé-

ho roku stále dodělával bývalou zakázku ze Slovenska. Věřím, že tento posun je již definitivní.

Z farností otce Jiřího Marka

V neděli 1. 8. 2021 proběhla ve Velkých Kuněticích již tradiční **pouť ke cti Panny Marie Sněžné**, kterou v letošním roce celebroid P. Edward Cokot, rodák z blízkých Slawniowic. Bohoslužby se zúčastnili nejen poutníci z Jesenicka, ale také z Polska.

Radostná zpráva pro farnost i obec Supíkovice. Po letech opět ožívá dlouho zapomínané **poutní místo na Nízké Hoře** blízko Supíkovic, kde dříve stála dřevěná kaple Panny Marie Pomocné. Farnost ve spolupráci s obcí a Hnutím Brontosaurus intenzivně pracuje na obnově tohoto, před léty hojně navštěvovaného, místa.

Opravy vchodových dveří se v brzké době dočká **kostel Božího Těla ve Staré Červené Vodě**. Neútesný technický stav dveří napraví pan Štípák ze Zlatých Hor.

Farní budovu ve farnosti Supíkovice převzala po domluvě s farností a biskupstvím ostravsko-opavským do užívání obec Supíkovice. Plánuje zde do budoucna zřídit krizové bydlení a komunitní centrum pro potřeby obyvatel obce.

V den svátku Jména Panny Marie, tzn. 12.9., slavila svou **poutní slavnost farnost Černá Voda**. Krásné nedělní počasí přilákalo přes 50 poutníků z blízkého i vzdáleného okolí.

Sobota 18.9. se nesla ve farnosti Supíkovice ve znamení vážné hudby. V tamním kostele sv. Hedviky proběhl **další z řady koncertů v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Karla Ditterse z Dittersdorfu**. Díla německých barokních mistrů představil ženský smyčcový ansámbl pod vedením Pavla Ambroše.

Blaženější je dávat než dostávat. V duchu tohoto biblického citátu se nesly a slavily **bohoslužby na po-děkování za úrodu ve farnostech** Supíkovice, Velké Kunětice a Stará

Červená Voda. Plody země, které naplnily každý z kostelů, připomněly, že jako lidé i jako křesťané máme být štedří a pohostinní.

Pozvánka

Farnost Supíkovice zve nejen své farníky ale také ostatní bratry a sestry na pouť ke svaté Hedvice do farního kostela v Supíkovících.

Poutní mše svatá v neděli 17.10.2021 začíná v 11:00 a účast

přislíbil vladyka Juraj, arcibiskup pravoslavné arcidiecéze v Košicích. Po mši svaté bude připraveno u kostela bohaté občerstvení a od 14:00 se účastníci mohou těšit na koncert chrámového sboru z Javorníku.

Kalendárium

Jeseník

6.10.	18:45	Sezení nad biblí – fara Jeseník
13.10.	18:45	Modlitby chval v Jeseníku
20.10.	18:45	Sezení nad biblí – fara Jeseník
24.10.	10:30	Misijní neděle (misijní koláč) v Jeseníku
27.10.	18:45	Adorace v Jeseníku
31.10.	10:30	Slavnost Výročí posvěcení kostela v Jeseníku
5.11.	19:00	Adorace za zdárný průběh diecézního setkání mládeže Biscup 2021 – kostel Jeseník
3.11.	17:45	Sezení nad biblí – fara Jeseník

V děkanátu a diecézi

9.10.		22. ministrantská pouť v Ostravské katedrále
9.10.	16:00	Pouť k sv. Františkovi ve Vidnavě
17.10.	11:00	Pouť k sv. Hedvice v Supíkovicích
17.10.	14:00	Koncert v Supíkovicích ke cti sv. Hedviky
5.11.	21:00	Noční křížová cesta na Maria Hilf
14.11.	14:30	Pouť k sv. Martinovi ve Skorošicích
21.11.		Světový den mládeže v diecézi
3.12.	21:00	Noční křížová cesta na Maria Hilf
4.12.	10:00	Pouť k sv. Mikulášovi v Mikulovicích

Prázdniny 2021

Prázdninové putování z Čenstochové do Velkých Kunětic

Možná si říkáte, že pořadí míst v nadpise by mělo být opačné, ale není. Vyprávění začnu nedaleko mého rodiště v Uherském Brodě v dominikánském klášteře. Tam jsem si před obrazem Panny Marie Růžencové vzpomněl na místní legendu, že originál tohoto obrazu, který do uherskobrodského klášteřa věnoval uherský král Ondřej (a který zde v roce 1315 uloupily vojska Matúše Čáka Trenčanského), se nakonec dostal do majetku opolského knížete Vladislava Lokýtky, který jej nechal umístit do

nově vznikajícího kláštera na Jasné Hoře v dnešní Čenstochové v Polsku. A jelikož jsme s manželkou ještě v Čenstochové nebyli, rozhodli jsme se k obrazu vykonat naši již tradiční rodinou prázdninovou mariánskou pouť. Vždyť Čenstochová je od Jeseníku na chlup stejně daleko jako Uherský Brod.

Objednali jsme ubytování na dvě noci a těšili se na pěkně prožitý víkend na poutním místě. Když nám o 14 dní později chyběla k Jasné Hoře hodina jízdy autem, přišla mi

SMS, že nám ubytování ruší. Přesto jsme ve večerních hodinách dorazili na místo s nadějí, že se to nějak vysvětlí. Bohužel na ubytování nebyla ani funkční recepce, takže nebylo co vysvětlovat. Pokusili jsme se ještě sehnat ubytování jinde, ale marně. Zašli jsme tedy do kaple s obrazem, v krátkosti jsme se pomodlili a po desáté večerní jsme byli zpět v Jeseníku. Pouť tedy dopadla úplně jinak, než jsem si představoval. Plánoval jsem si, jak budu mít čas na usebranou modlitbu před obrazem Panny Marie, místo toho však ve mně byla směsice hněvu, nespravedlnosti a zklamání. Cestou zpět jsem si říkal, že to je stejně jen má pýcha, která se projevila zrovna na posvátném místě, což si jistě Panna Maria nezaslouží. Usínal jsem s rozhodnutím poučit se a příště přistupovat do kostela s větším pokojem a klidem v srdci.

Další den ráno jsem si vzpomněl na pozvání otce Jiřího na poutní slavnost do Velkých Kunětic s průvodem milostného obrazu Panny Marie Sněžné. Říkali jsme si, že když nám nevyšla pouť do

Čenstochové, aspoň můžeme být na pouti v Kuněticích. Přivítal nás úžasně vyzdobený kostel, květinové vazby na oltáři byly nesrovnatelně krásnější než v Jasně Hoře. Malá obec, malá farnost, ale Panna Maria musela mít velkou radost. A když mně při mši svaté začínalo vadit dlouhé kázání (blížilo se snad jedné hodině), vzpomněl jsem si s úsměvem na předsevzetí předchozího dne, že budu přistupovat do kostela s větším pokojem a klidem v srdci.

Děkuji Ti, Panno Maria, za letošní rodinou prázdninovou mariánskou pouť. Měli jsme v plánu navštívit jedno místo, pozvala jsi nás na dvě. A mně osobně jsi k tomu dala dárek ve formě poučení. Jak říkal Norman Vincent Peale: „Když vám Bůh chce poslat dárek, zabalí jej do problému.“ Asi na tom něco bude.

Vít Slezák

Příměstský tábor Jeseník 2021

Letošní farní tábor byl pro mě docela novou zkušeností. Zažila jsem ho poprvé jako vedoucí (animátor). Když se zpětně ohlédnu, vidím: skvělou partu, úžasná děcka a super strávený čas. Každý den jsme jako vedoucí začínali společnou modlitbou, společnou snídání a když přišly děti, tak jsme začali s nabitým programem. Tento program se nesl v duchu příběhu Josefa

Egyptského. Měli jsme různé aktivity a všichni se s nadšením zapojili. Odpoledne, když děti odešly, jsme jako vedoucí měli svůj program, poté společnou večeři a přípravu na další den. Myslím, že nám to jak vedoucím, tak i dětem mnoho dalo a, že jsme si to všichni užili.

Dominika Tschuliková

Pouť ke cti Nanebevzetí Panny Marie

V neděli 15.8.2021 naše jesenická farnost oslavila Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, které je chrám zasvěcený. Mši svatou celebroidal otec Stanislav Kotlář, vypomáhal mu trvalý jáhen z České Vsi Josef Liberda. Mše svatá začala v 10:30 hod. a přítomno bylo mnoho místních i přespolních poutníků.

V kázání nám otec Stanislav připodobnil Pannu Marii k měsíci, který září na noční obloze. Tak jako měsíc je ozářen sluncem, tak je Panna Maria ozářena Bohem. Jako díky měsíci můžeme v noci vidět na cestu, tak i Panna Maria je pro nás světlem v temnotách světa, proto se k ní obracejme a nechme se jí vest.

Po závěrečné modlitbě v ohláškách pozval otec Stanislav všechny přítomné na farní zahradu, kde bylo přichystáno bohaté občerstvení. Vyhlášený guláš jáhna Josefa, řízky se salátem, obložené talíře, mnoho buchet místních farníků a také sladké trubičky.

Příjemnou atmosféru slunečního dne rozezvučila známými tóny cimbalová kapela Opavští gizdi, kteří zde byli již v loňském roce a nenechali v klidu posedět milovníky tance.

Sešlo se mnoho mladých rodin s dětmi a právě pro děti byla k dispozici farní trampolína a zapůjčený nafukovací skákací hrad od KDU-ČSL.

Velké díky patří všem, kteří se jakkoli zapojili do přípravy této poutě.

Ať nás Panna Maria přikrývá svým ochranným pláštěm a přimlouvá se za náš kraj.

Věra Nováková

Z farní knihovny

V ruce držím právě přečtenou knihu s názvem **Čtyři svědkové (2020)** od Roda Bennetta, která má podtitul **Prvotní církev vlastními slovy**. Při její četbě se vracíme v čase na samý začátek církevních dějin a na základě poutavého seznámení se s životy prvotních světců a mučedníků jako jsou Klement Římský, Ignác z Antiochie, Justin Mučedník a Irenej z Lyonu postupně získáváme obraz, jak

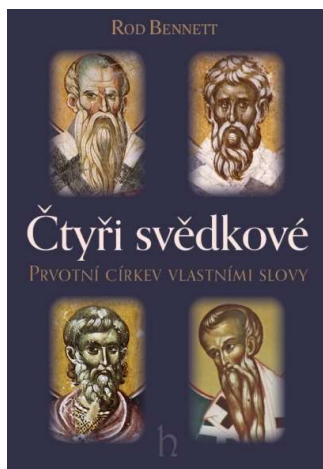
vypadala církev v době, kdy ještě žili přímí pamětníci Ježíše Krista nebo jeho apoštolů. Dozvíme se, co ohrožovalo prvotní církev, jaké bludy se objevovaly mezi věřícími, z nichž někteří odpadli a jiní pro Pravdu s radostí obětovali svůj život.

Celá kniha je navíc zajímavým svědectvím původně protestantského autora, který při studiu života těchto prvních mučedníků sám

prodělal hlubokou duchovní proměnu. Tato kniha jistě obohatí i duchovní život každého z nás.

Farní knihovna je otevřena na faře v Jeseníku krátce po nedělní mši svaté.

Ludmila Slezáková

Nepodléhejme duchovní vlašnosti

„Prosme Pána o milost nebýt polovičatými křesťany utěšujícími se fingovaným vnitřním klidem, který nepřináší plody,“ kázal papež František při mši svaté v kapli Domu sv. Marty (26.9.2019). Obrácení, které po nás žádá Pán, nelze odkládat na zítra.

Ve své promluvě Petrův nástupce komentoval první liturgické čtení (Ag 1,1-8). Prorok Aggeus v něm důrazně vybízí své souvěrce, kteří se po návratu z babylonského exilu uzavřeli do svého pohodlí a odkládají stavbu nového chrámu: »Vy máte pro sebe čas, abyste bydleli v domech s vykládaným stropem. Hospodinův dům však má

zůstat pustý? Zamyslete se nad svým jednáním!«. „Prorok Aggeus se snaží pohnout srdcem líného a rezignovaného lidu, dodal papež: Chrám zbořený nepřítelem byl v troskách a srdce lidu zahořklo. Nechtělo se jim vstát a dát se do díla, nehledali pomoc u Hospodina.“

„Takové je drama tohoto lidu. I dnes, kdy na nás doléhá duchovní vlašnost a lhostejnost k životu a říkáme: »Ano, Pane, dobře.. ale pomalu, nechme to tak... Zítra to udělám« a totéž se pak říká zítra i pozítří. Takový život odkládá rozhodnutí srdce k obrácení a změně života...“

„Tato vlažnost, pokračoval František, se často skrývá za nejistotu. Mnozí tak promarnují svůj život, hlídají si jen svůj vlastní pokoj a klid. Je to však pokoj hřbitovní.“

„Upadneme-li do této vlažnosti, do postoje duchovní vlažnosti, pak transformujeme svůj život na pohřebiště. Schází život. Je to pouze uzavřenost před problémy jako u těch, kteří žili mezi troskami chrámu a říkali si: neriskujme, nechme to tak. Jsme už zvyklí tak žít.“

„Stejně tak je tomu i u nás, řekl dále papež. Jsou to i maličkosti, které vážnou, ale Pán chce, abychom se

změnili. Žádá po nás obrácení, které odkládáme na zítřek.“

„Prosme Pána o milost nepodlehout tomuto duchu polovičatých křesťanů, kteří hodně pracují, ale [jak říká prorok Aggeus] »sili mnoho, sklidili málo«. Slibné životy, které nakonec nepřinesou nic.“

Kéž nám Pán pomůže procitnout z tohoto ducha vlažnosti a bojovat proti sladké anestezii duchovního života, končil papež František ranní kázání v kapli Domu sv. Marty.

Převzato z webu radiovaticana.cz.

Z kroniky farnosti Jeseník

Dne 17. ledna 1938 zemřel ve Vidnavě po dlouhé nemoci vytrvalý a zdatný malíř kostelů Alois Bauch. Vymaloval mnoho kostelů v naší domovině. Dne 1. února 1938 proběhlo velké protiletecké cvičení s úplným zatemněním. K vyhlášení poplachu byly též použity kostelní zvony. V pondělí 7.2.1938 zemřel v Bílé Vodě – vsi farář Johannes Fuhrmann, byl pochován 10. února 1938. 11. února 1938 poskytl

Eminence kardinál Bertram výpomoc ve výši 1.000 Kč Křesťanskému konzumnímu spolku. 19. února promluvil k vojákům v kasárnách polní kurát Ludvík Veselý a 20.2. o čtvrt na deset sloužil v klášterní kapli vojenskou mši. Za varhaníka Viléma Tempuse se muselo od 1. května 1933 zaplatit Všeobecnému penzijnímu ústavu 68,-Kč za každý měsíc. V neděli 20. února od jedné hodiny

odpoledne do čtyř hodin měl německý říšský kancléř Adolf Hitler, který dokonce přenášel i československý rozhlas. 24. února měl velkolepý projev za samostatnost a svobodu Rakouska rakouský spolkový kancléř dr. Schuschnig. Projev přenášely největší vysílače. 24.2. se konal výroční průvod v Katolickém spolkovém domě v Bukovicích. 27. února odpoledne v Katolickém spolkovém domě ve Frývaldově.

V březnu 1938 chtěl řezník Robert Fial zřídit jatky v blízkosti městského náměstí, případně v blízkosti proboštského kostela. Všechny okolnosti však byly proti. Probošt zanesl do protokolu: Proboštský farní úřad vznáší protest proti projektu.

1) Protože k němu nevede vůbec žádná cesta, ba i cyklisté bývají trestáni, když jezdí po cestách v parku. Tím méně je vhodná nákladní doprava.

2) Důsledkem dopravy kolem kostela – kdyby zde jezdila nákladní auta – by nevyhnutelně byly nehody, protože tato silnice je zcela nepřehledná. Nebylo by jistě příliš uctivé, kdyby místo, na kterém stojí kostel, válečný pomník a nejstarší památka Frývaldova – zámek, a mimo to mateřská škola, bylo ničeno dobytčími transporty a nečistotami.

Podle názoru proboštského farního úřadu je zřízení jatek na tomto místě z důvodů ochranných a pietních nemožné.

Pro pobavení

Adam a Eva se procházejí v zahradě Edenu. Tu vzdychne Eva: „Adame, máš mě rád?“ Adam zabručí: „A koho jiného bych tak asi měl mít rád?“

Můj Pane, myslím, že na mě můžeš být pyšný. Zatím jsem dnes

nezhřešil, nezaklel, neublížil živému tvoru, neměl nemravnou myšlenku ani touhu. Jsem ti za to velice vděčný. Ale za pár minut musím vstávat, a pak asi budu opravdu dost potřebovat tvou pomoc!

Co víme o sv. Ludmile

1. Ve kterém století se narodila svatá Ludmila?

- a) v 9. století
- b) v 10. století
- c) v 11. století

2. Jak se jmenoval manžel kněžny Ludmily?

- a) Božetěch
- b) Bořivoj
- c) Bivoj

3. Svatá Ludmila se zapsala do dějin jako

- a) první česká spisovatelka
- b) první česká zakladatelka klášterů
- c) první česká kněžna, která byla pokřtěna

4. Ludmila měla pravděpodobně

- a) 2 děti
- b) 6 dětí
- c) 12 dětí

5. Dva synové kněžny Ludmily se jmenovali

- a) Spytihněv a Vratislav
- b) Miroslav a Kazisvět
- c) Ječmínek a Žito

6. Nejslavnější Ludmilin vnuk se jmenoval

- a) Vojtěch
- b) Václav
- c) Vratislav

7. Ludmila měla spory se svou žárlivou snachou

- a) Drahomírou
- b) Danuší
- c) Drahoslavou

8. Snacha nechala kněžnu Ludmilu

- a) zavřít do vězení
- b) vycestovat do vyhnanství v cizině
- c) zavraždit najatými vrahy

9. Ludmila zemřela ve věku 61 let na hradě

- a) Tetín
- b) Houska
- c) Karlštejn

10. Svátek sv. Ludmily slavíme

- a) 16. září
- b) 28 září
- c) 28. října

Vyhodnocení: 9-10 Výborný výkon. 7-8 Nebylo to špatné. 5-6 Soustřed' se trochu víc. 3-4 Moc toho nevíš, studuj a čti! 1-2 Znáš toho ještě míň, než ten, o kterém se píše o řádek výš. žádná správná odpověď: Že tys nedával/a ve škole pozor?

Správné řešení: 1a, 2b, 3c, 4b, 5a, 6b, 7a, 8c, 9a, 10a

Uvítáme jakékoli nápady, připomínky nebo příspěvky. Můžete je odevzdávat v sakristii nebo zaslat elektronicky na zpravodaj.jes@seznam.cz.